

Van redding van de banken naar bescherming van de **spaarders** en beveiliging van het **spaargeld**

De Belgische overheid kwam tijdens de financiële crisis voor maar liefst 21 miljard tussen bij de banken. Daarnaast kregen ze nog eens voor 250 miljard staatsgaranties. Onze economie kromp in 2009 met 3 procent, wat ons nog eens 10 miljard aan welvaart kostte. We moeten absoluut vermijden dat zoiets opnieuw kan gebeuren. De regering-Leterme heeft een erge crisis erger gemaakt door onze banken te verkopen aan het buitenland, nieuwe belastingen op te leggen op spaargeld en nieuwe regels ter bescherming van de spaarders uit te stellen. We moeten ingrijpen, als we opnieuw vooruit willen.

87 » De door de regering-Leterme voorbereide wet op het financieel toezicht is een lege doos en kan dan ook naar de prullenbak. In de plaats daarvan nemen we concrete maatregelen die het gedrag van de banken en de bankiers reguleren.

88 » De taks op spaargeld van de regering-Leterme trekken we terug en vervangen we door een bijdrage van banken op risicofinanciering. Zo stimuleren we banken om minder risico te nemen en minder schulden aan te gaan en bevoordelen we spaarbanken die zich volledig veilig met deposito's financieren. We vermijden zo dat de banken deze heffing doorrekenen aan de spaarders.

89 » Het geld dat de banken kregen in de financiële crisis moet voor **sp.a** terugvloeien naar de mensen. We storten het in het Zilverfonds. Met die middelen kunnen we de pensioenen financieren.

90 » Om het spaargeld van gewone spaarders niet in gevaar te brengen wanneer een bank in moeilijkheden komt, leggen we alle banken een bankentestament op. In dit systeem zijn banken verplicht om jaarlijks een plan voor te leggen aan de Bankcommissie dat aangeeft hoe ze de instelling snel en eenvoudig kan ontmantelen en hoe ze de risicovolle commerciële bank kan splitsen van de veilige spaar- en depositobank. Bij een crisissituatie of nakende

faling van een bank is er dus de mogelijkheid om de bank te ontmantelen. Het risico blijft bij de bank en het spaargeld bij de spaarder. Enkel het veilige deel kan dan nog rekenen op tussenkomsten van de belastingbetaler.

91 » Om de kredietverlening voor grote projecten van maatschappelijk belang (zoals de bouw van scholen of de aanleg van een stopcontact op zee) te vergemakkelijken, schrijven we een volkslening uit. Een private vennootschap waar de overheid in vertegenwoordigd is, schrijft een lening uit tegen een interest die iets hoger ligt dan het markttarief en met de garantie dat de opbrengst niet belast wordt. De vennootschap leent de middelen weer uit aan een interest die maximaal 1 procent hoger is

“Zowat alle banken hebben zich bezondigd aan casinokapitalisme, waarbij ze roulette speelden met het spaargeld van gewone mensen. Spaargeld is geen speelgoed.”

dan wat de spaarders krijgen en biedt zo goedkope kredietverlening aan maatschappelijk waardevolle projecten die onze toekomstige groei en werkgelegenheid ondersteunen.